Yargıtay 4. HD E.2023/8036 K.2026/4163 (14.04.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

4. Hukuk Dairesi 2023/8036 E. , 2026/4163 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : ... Bölge Adliye Mahkemesi 9. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2020/772 E., 2022/1432 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin maliki olduğu ve davalı tarafından kasko poliçesi ile sigortaladığı aracın iki farklı araca çarpması sonucunda 19.04.2015 tarihinde üç araçlı trafik kazasının meydana geldiğini ve kaza nedeniyle müvekkilinin aracının hasarlandığını, müvekkili tarafından davalıya başvuru yapılmış olsa da davalı tarafça müvekkilinin aracının sürücüsünün firar etmiş olması nedeniyle ödeme yapılmadığını beyanla fazlaya ilişkin hakların saklı kalması kaydıyla şimdilik 87.258,77 TL yedek parça ve işçilik bedeli, 4.800,00 TL ikame araç kira bedeli, 19.500,00 TL değer kaybı olmak üzere toplam 111.558,77 TL'nin davalıya ilk başvuru tarihinden itibaren işleyecek ticari temerrüt faizi ile birlikte tahsilini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; meydana gelen hasarın teminat dışı olduğunu, davacının işleteni olduğu aracın sürücüsünün olay yerini terk ettiğini ve kaza esnasında alkollü olduğunu, ispat yükünün davacı üzerinde olduğunu

belirterek davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin 05.12.2019 tarihli ve 2015/1983 Esas, 2019/1046 Karar sayılı kararıyla davanın kısmen kabulü ile 79.500,00 TL hasar bedelinden kaynaklanan maddi tazminatın 26.05.2015 tarihinden itibaren işleyecek avans faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili ve davalı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine; Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile araç sürücüsünün ...olduğu halde ...'in araç sürücüsü olarak ...'i bildirdiği, bu suretle kazanın oluşunun gerçeğe aykırı olarak ihbar edildiği gibi ...'in başka bir kişiyi araç sürücüsü olarak bildirerek jandarma görevlilerini yanıltıp alkol ölçümüne engel olduğu, tüm bu durumlar karşısında kazanın poliçe teminatı içinde kaldığını ispat yükünün davacıda olduğu, davacının olay sırasında araç sürücüsünün alkollü olmadığını somut deliller ile ispat edemediği gerekçesiyle davacı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine, davalı vekilinin istinaf başvurusunun kabulüne, 6100 sayılı HMK.nun 353/1-b-2 maddesi gereğince ... 1. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 05.12.2019 tarih ve 2015/1983 Esas, 2019/1046 Karar sayılı kararının kaldırılmasına, yeniden esas hakkında hüküm kurulmasına, davanın reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili temyiz dilekçesinde; müvekkili tarafından doğru ihbar yükümlülüğünün yerine getirildiğini, araç sürücüsünün kimliğini engellemek amacıyla kaza yerinden ayrılmadığını, can güvenliğini sağlamak için hastaneden ayrıldığını, taraflarına tebliğ edilmeyen CD çözüm tutanağına göre hüküm kurulmasının doğru olmadığını, meydana gelen rizikonun teminat dışında kaldığının ispat yükünün davalı üzerinde olduğunu, ispat yükünün yer değiştirmediğini beyan etmektedir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık; davalı ... tarafından Kasko Sigorta poliçesi ile sigortalanan ve davacının maliki olduğu aracın karıştığı trafik kazası sonucunda uğramış olduğu hasar nedeniyle hasar tazminatı, ikame araç bedeli ve değer kaybı istemine ilişkindir.

Temyizen incelenen karar, tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kuralları ile hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, dava şartlarına, yargılama ve ispat kurallarına ve kararda belirtilen gerekçelere göre usul ve kanuna uygun olup davacı vekili tarafından temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Davacı vekilinin yerinde görülmeyen tüm temyiz itirazlarının reddi ile usul ve kanuna uygun olan kararın ONANMASINA,

Aşağıda yazılı temyiz harcının temyiz eden davacıya yükletilmesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

14.04.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.